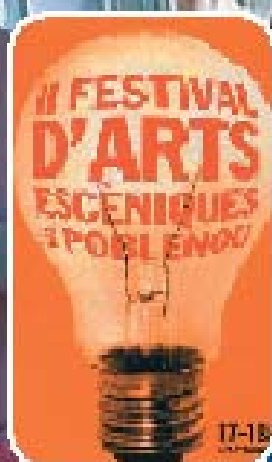

POBLENOU

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS I VEÏNES DEL POBLENOU

Festa Major 2004

PROGRAMA DE
REHABILITACIÓ
D'HABITATGES

LES VIBRACIONS
DE LA L4 DEL METRO

LOCALES Y FUERZAS
INDUSTRIALES, S.A.

COM VOLEM SER
GOVERNATS?

farmàcia TAULAT 62

**OBERT DE 9 A 22 HORES ELS
365 DIES DEL ANY**

Taulat, 62 08005 BCN
Tel. 93 225 3640

PROHABITAT 2000
Avinyó, 32

COPIRAPIT

Lope de Vega, 45 - TEL/FAX 93 300 3507 - 08005 BCN

**PAPERERIA • FOTOCÒPIES
IMPRESSIÓ DIGITAL • ENQUADERNACIONS
PLASTIFICACIONS • SEGELLS DE GOMA
SERVEI DE FAX**

**FARMACIA
TAULAT-62**
Taulat, 62 T. 93 225 36 40

**PERRUQUERIA
FRANCESC CREIXELL**
Ciutat de Granada, 63 b
T. 93 309 50 03

**PAPERERIA
COPIRÀPIT**
Lope de Vega, 45 T. 93 300 35 07

**QUEVIURES
CARNISSERIES TRINXANT**
Amistat, 22 - Mercat Unió, 27, 49 T.
93 225 43 43
XARCUTERIA J.TENA
Rbla. Poblenou, loc. 89-91 T. 93 485
41 97

**ARTS GRAFIQUES
ALEU, GRÀFIQUES**
Llull, 48-52 3er4a

**DISSENY GRÀFIC
GUTI'S DISEÑO**
Rbla. del Poblenou, 50 ent.1ª
T 93 300 5105

FINQUESVICTÒRIA
ADMINISTRADORS DE FINQUES - A.P.I.

Llull, 225 • 08005 BARCELONA
Tel. 93 300 37 68 • Fax 93 320 86 62

**REFORMES INTEGRALS
DE CUINA I BANY.**

Pujades, 174 • T 93 485 35 74
www.destil.net
E-Mail: pujades@destil.net

també a Gran Via, 218-220

**MOBLES / DECORACIO
DESTIL**
Pujades, 174 T. 93 485 35 74
PLAZA
Pallars, 232 T. 93 300 32 57

**SERVEIS MEDICS
CLINICA DENTAL GLORIES**
Rbla. Poblenou, 157-159 1r 1ª
T. 93 485 37 93
**CLINICA VETERINARIA
EL POBLENOU** Camí antic de
València, 18 T 93 300 87 26

**CAFETERIA/GELATERIA
BRACAFÉ**
Rbla. Poblenou, 55 T. 93 485 23 07
EL TIO CHÉ
Rbla. Poblenou, 44-46
T. 93 309 18 72

**ENTITATS / FUNDACIONS
DOMO, FUNDACIÓ**
Ramon Turró, 41 T. 93 300 39 75
ECOTECNIA
Roc Boronat, 78 T. 93 225 76 00

**IMMOBILIARIA
FINQUES VICTORIA**
Llull, 225 T. 93 300 37 68

**JOIERIA
KORE** Rbla. Poblenou, 44
T. 93 309 18 86

**ÒPTICA
EUROOPTICA**
Rbla. del Poblenou, 48 T. 93 381
20 16

Dr. José Fco. López Alias

**DIAGNÓSTICO
+ PRESUPUESTO GRATUITO**

Rbla. del Poble Nou, 157-159 1ª
08018 BCN TEL. 93 485 37 93

**CLINICA
VETERINARIA
POBLENOU**

TELS. 93 300 8726 - 93 300 6021
CAMÍ ANTIC DE VALÈNCIA 18 • 08005 BCN

HORARI: diDluns a divendres, 10-14h i 17-21h / dissabtes, 10-14h

- si et vols anunciar o col.laborar a la publicació, truca a
- **Concha Cortázar 639375016**

VOLEM AGRAIR LA COL.LABORACIO DELS SEGUENTS SPONSORS

Ajuntament de Barcelona

Districte de Sant Martí

Amb la col.laboració de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar Social
Direcció General d'Acció Cívica

Adéu a can Ricart

Estem a punt d'assistir a la desaparició del conjunt industrial de Can Ricart, possiblement junt amb Can Batlló de Sants, el darrer gran complex industrial encara en funcionament a la ciutat. Aquesta indústria va néixer el segle XIX junt a l'actual passatge Marquès de Santa Isabel, títol nobiliari que ostenta la família Ricart. Ara, el recinte serà transformat pel pla de millora urbana del parc central del districte 22@. Tot i que defensem la necessitat de mantenir la unitat del recinte per no devaluar-ne la petja històrica, no podem evitar l'enderroc de bona part de les edificacions ni la desaparició del barri de la majoria de les empreses que estan avui actives. Malgrat tot, es conservarà el passatge i algunes de les naus, i el seu interior recrearà la distribució d'espais que ha caracteritzat aquell fàbrica.

La zona de Can Ricart i del parc central forma part de la política de reciclatge del sòl urbà que es va iniciar amb el pla 22@, i que es proposa la recuperació de determinades àrees de la ciutat adaptant-les a noves funcions. Operacions semblants es volen fer també als barris industrials de la Zona Franca i del Bon Pastor, on una qualificació del sòl més flexible permetria combinar les activitats productives amb l'habitatge, i fer desaparèixer el concepte de polígon industrial per tal de consolidar a canvi un espai integrat amb estructura cívica. A les necessaries actuacions de reciclatge de sòl urbà al Poblenou hi manca però estudis previs dels valors històrics i patrimonials per preservar-los, i també una acurada atenció a l'estructura i composició del teixit productiu existent, per evitar que la renovació urbana acabi provocant la fugida o el tancament definitiu de petites i mitjanes empreses que no tenen capacitat de relocalització. Malauradament, plans com el de Can Ricart acaben expulsant petites activitats de tallers, indústria auxiliar, comerç especialitzat... que si bé no generen un alt valor econòmic afegit, com postula la teoria @, si en canvi son de vital importància per la ciutat perquè contribueixen a l'enriquiment del sistema urbà.

Una altra forma de reutilitzar teixit urbà en desús és per mitjà de la rehabilitació integral o parcial dels barris. Ajuntament i Generalitat s'han proposat un programa de rehabilitació per recuperar els nuclis antics, cosa que, pel que fa al Poblenou, l'Associació de Veïns ha demanat amb insistència, per aturar la degradació i la destrucció del llegat històric de la zona Marià Aguiló i Taulat. Esperem doncs que l'estudi encarregat per l'ajuntament i el programa de rehabilitació donin un impuls a l'activitat comercial i cultural, i permetin aflorar l'habitatge desocupat per a una nova oferta residencial de lloguer.

La junta

índex

Guia Comercial	2
Editorial	3
Urbanisme	4
Estil... Qüestió d'Estil	6
Patrimoni Històric	7
Racó de la Ciutat	8
Vida de Barri	9
Associació de veïns	10
Habitatge social	11
Apropem-nos	12
Breus	14

EL POBLENOU#38 setembre2004

Edició: ASSOCIACIÓ DE VEÏNS I VEINES DEL POBLENOU
C/ Pallars, 277 08005 BCN
Tel. 932 664 441 E-Mail: avpoblenou@terra.es
dies de visita: dilluns-dimecres-dijous, 19 a 21 hores.

Equip de Redacció: Marc Andreu, Salva Clarós,
Manel Martínez, Montse Milà, Joan Maria Soler.

Disseny Gràfic: David Gutiérrez • Impressió:
Gràfiques Aleu • Publicitat: Concha Cortázar
• Fotografia: S. Clarós • Correccions:
Concepció Colomina

Dipòsit legal: B-48543-97

El consell de redacció i l'AV Poblenou no es fan responsables de les opinions expressades en les col·laboracions inserides en la revista, que hauran de considerar-se com a opinions personals dels sotsgnats, tret de l'editorial i tot allò que està signat com a redacció.

Fes-te soci de l'Associació Rebrás la revista a casa per correu postal

DOMICILIACIÓ DE REBUTS

Publicitat: **CONCHA CORTÁZAR**
mov. 639 375 016

SOCI NUM: _____
SR. DIRECTOR DE CAIXA/BANC: _____
feu efectius els rebuts que us presenti l'Associació de Veïns Poblenou
corresponents a la quota anual de soci d'aquesta entitat

NOM DEL SOCI: _____
contra el meu Compte/Llibreta Núm: _____

OFICINA: _____ Firma del titular
del compte/llibreta: _____

ALTA SOCI

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS I VEINES DEL POBLENOU
C/ Pallars, 277 08005 BCN Tel. 932 664 441

NUM: _____ DATA: _____
NOM i COGNOMS: _____
ADREÇA: _____ POBLACIÓ: _____ C.P.: _____
TELEFON: _____ DNI: _____
Quota anual, 15 € Quota de suport: _____
Desitjo realitzar el pagament anual de la quota de soci a través de Caixa/Banc:

CODI DOMICILIACIÓ:

ENTITAT OFICINA CONTROL NÚM. COMPTE

Firma:

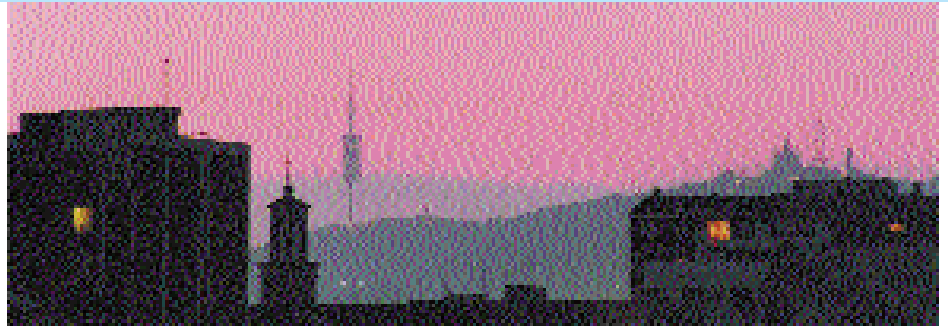

Programa de rehabilitació d'habitatges, Barcelona 2004-2010

Fa més d'un any l'AVPN va demanar a l'Ajuntament que impulsés un pla de rehabilitació integral d'habitatges a l'àrea 22@ per ajudar a modernitzar l'envellit parc d'habitatge d'aquest barri.

L'Ajuntament de Barcelona ha llençat una proposta a l'administració central i a la Generalitat - administracions competents en matèria d'habitatge - per rehabilitar fins a 32.000 habitatges en els propers 6 anys. Aquest programa contempla quatre projectes que persegueixen en essència fomentar de forma generalitzada la mobilització d'habitatges buits per tal de posar en el mercat 12.000 habitatges de lloguer, i intervenir integralment per la revitalització dels barris. L'actual proposta va molt més enllà del programa d'àrees de rehabilitació i de les intervencions de rehabilitació per la millora del paisatge urbà, programa conegut com "Barcelona posat guapa", que s'havien impulsat fins ara. L'actual proposta pretén aixecar el llistó de la rehabilitació fins un màxim de 32.000 habitatges a la ciutat, durant el període esmentat.

En l'àmbit de la ciutat, es proposa continuar amb la millora de les condicions i de la seguretat dels edificis, així com promoure la rehabilitació d'habitatges, majoritàriament buits, que podrien incorporar-se al mercat de lloguer.

En quant a projectes territorials, la proposta és rehabilitar integralment els nuclis antics, i escometre la rehabilitació de barris que mereixen una atenció especial atesa la seva situació precària, de marginalitat, etc.

Els projectes esmentats contemplen un conjunt d'ajudes d'incentiu als propietaris per recuperar el gran parc immobiliari ciutadà que es troba en infracondicions d'habitabilitat. Es tracta d'un conjunt de mesures que s'haurien d'haver aplicat ja fa anys per evitar que en aquesta ciutat s'hagi arribat a la crisi de l'habitatge que ara coneixem.

redacció

REFORMAS DEL HOGAR

MUEBLES DE COCINA

CUARTOS DE BAÑO

PAVIMENTOS

REVESTIMIENTOS

EXPOSICIONES EN:

C/ ROGER DE FLOR, 86
08912 BADALONA
TEL. 93 388 11 58

C/ PALLARS, 232
08005 BARCELONA
TEL. 93 300 32 57

22@: a medio gas

La instalación industrial en el 22@ avanza lentamente y aún está lejos de conseguir la “masa crítica” de instalaciones esperada por sus impulsores para este año.

El Ayuntamiento de Barcelona ha hecho balance el 2004 del estado del proyecto 22@, que ha de redefinir la fisonomía de Poblenou. En su informe, asegura que los 30 planes de mejora urbana realizados han iniciado la renovación de más del 50% de las áreas industriales de Poblenou, poniendo en el mercado más de un millón de metros cuadrados de espacio productivo, lo que constituye el 60% de la oferta prevista para toda Barcelona en los próximos años.

El sector inmobiliario privado, afirma el informe, ha apostado por el proyecto, promoviendo 24 de los 30 planes, con una oferta de 500.000 m2 de techo. También el sector empresarial se ha interesado, con una sesentena de empresas que han incrementado la actividad productiva en 200.000 m2.

Sin embargo, esta cifra constituye apenas un 6,25% de los más de tres millones de metros cuadrados que comporta el total del proyecto. Además, de las sesenta empresas mencionadas en el informe, solo una veintena ha comenzado sus actividades, ya que el resto son solo proyectos de instalación. Asimismo, en el recuento se incluyen como actividades 22@ hoteles y empresas del parque industrial urbano que comenzaron a funcionar en 2001, difícilmente clasificables como nuevas tecnologías.

Sin embargo, estos números no asustan a Xavier Casas, primer teniente de alcalde, que afirma que el 22@ va a velocidad de crucero, aunque ve necesaria una mayor implicación empresarial para alcanzar una “masa crítica” de instalaciones que haga viable el proyecto. Por ello, el Ayuntamiento de Barcelona invertirá 40 millones de euros hasta 2007 para relanzarlo, ya que considera que “su prosperidad es necesaria para Catalunya”. Esta cifra, que se suma a los 162 millones ya invertidos, servirá para dotar a la zona de mejores prestaciones tecnológicas, como el cable de fibra óptica.

El informe no ha dejado indiferente a los sectores más críticos, que opinan que a estas alturas el balance es negativo y acusan al Ayuntamiento de maquillar las cifras para tapar un proyecto especulativo que finalizará con la recalificación del suelo para vivienda, tras el fracaso de la instalación industrial.

Lo cierto es que, en sus pocos años de vida, el 22@ ha sido objeto de encendida polémica. Desde el punto de vista urbanístico, hay quien piensa que es un buen proyecto,

pero que los plazos de ejecución se alargarán a 15 o 20 años. Lo mismo opinan algunos promotores inmobiliarios, aunque ven en la saturación de la oferta de oficinas un escollo para la realización de todo su potencial. Frente a estos, están quienes piensan que el espacio es demasiado para transformarlo en diez años, y que, además, hay que dejar terreno libre para necesidades aún no previsibles.

Desde el punto de vista económico también hay discrepancias, algunos, como Albert Recio, profesor de economía en la UAB, piensan que “en España no existe infraestructura suficiente para desarrollar tanto el sector tecnológico, recientemente afectado, además, por una grave crisis”. Ni siquiera es posible, afirma Recio, “que las multinacionales se instalen en España, ya que no se dan las circunstancias de infraestructura y competitividad adecuadas”. Sin embargo hay quien confía en modelos mixtos entre la empresa y las administraciones para incentivar a la industria con proyectos como el Campus audiovisual, promovido por el consorcio del Ayuntamiento 22@bcn, SA, la Universidad Pompeu Fabra y el grupo de comunicación Media Pro.

Caso paradigmático es el de T-Systems, la última de las grandes empresas instaladas, que da trabajo a unas 900 personas dedicadas, sobre todo, a la prestación de servicios a la Generalitat. T-System apuesta por dinamizar la zona creando un clúster (asociación) de entre 60 y 100 empresas de TIC para compartir proyectos y cooperar, ya que opinan que el sector está demasiado disgregado en pequeñas empresas.

Hotel en construcció al carrer Cristobal de Moura

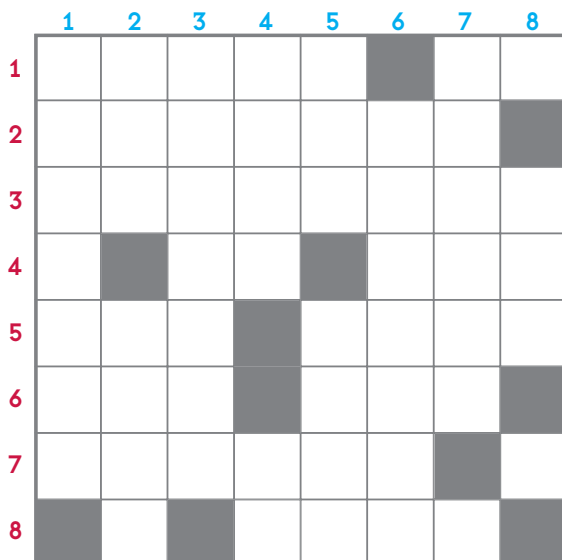

empresa T-Systems, recentment inaugurada al districte tecnològic 22@

Illeure

MOTS ENCREUATS

horizontals

1. Qualitat de nu / Preposició de lloc
2. Extraordinari
3. Animaló nocturn
4. Victòria / Déu del sol / Iletres d'hora
5. Immediatament / Tip
6. Nen mallorquí / Déu islàmic
7. Si és bona, el vi també / Vocal amb barret
8. Punt eròtic / Bastó

verticals

1. Estat budista
2. Article femení / S'hi donen cops de puny
3. Rar
4. La d'all té molts significats / Associació de veïns i veïnes
5. El perds després d'un gran esforç / Pot ser bona o dolenta
6. Aspirar
7. Simpatitzant d'ETA
8. Consonant / Paraula amb capicua / Vocal amb barret

amb la col·laboració de

Centre de Normalització Lingüística de Barcelona
Delegació a Sant Martí

Passatemps elaborats pel CNLB-Sant Martí
C/ del Clot, 228,1r
Tel.: 933 522 414 - Fax: 933 522 449

CONSORCI PER A
LA NORMALITZACIÓ
LINGÜÍSTICA
CENTRE DE NORMALITZACIÓ
LINGÜÍSTICA DE BARCELONA

ESTIL... QÜESTIÓ D'ESTIL

Parc temàtic

Si haig d'escollir alguna cosa que expressi l'estil de viure d'ara, triaria el parc temàtic. Sí, tot ho classifiquem per temes! M'explicaré: aquest producte lúdic, híbrid entre parc d'atraccions i museu o exposició, s'ha inventat per a tots aquells tipus que en un moment o altre del cicle setmanal es pregunten "què farem diumenge que ve?" Sí, sí, aquesta és una pregunta molt freqüent, no cal que fem gaire memòria tots plegats.

L'explicació es troba en aquesta societat que és fruit de la cultura del treball, que organitza el temps i l'espai destinant un moment i un lloc per a cada cosa. Així, el parc temàtic seria la sala de jocs, com el bar o la discoteca és el lloc de les relacions, i l'oficina, l'espai per produir. Les nostres relacions amb els altres i amb l'entorn queden condicionades per aquesta absurda separació de rols que imprimeix rigidesa a la forma que tenim de relacionar-nos i de percebre la vida. Fixem-nos si és així que fins i tot vestim i ens maquillem segons el lloc i el moment. La indumentària per anar al parc temàtic seria xandall i vambes. L'explicació que us donaran és que és més còmode, però no és veritat. La raó és que amb americana i corbata un se sentiria desubicat.

El més important en el parc temàtic és no perdre pistonada i engolir tota aquella densitat d'experiència, de coneixements, de sensacions i d'emocions que esdevenen. En entrar, el món s'accelera, i a un li entra l'angoixa de no ésser capaç de veure-ho tot. El problema, doncs, sempre és el temps... Els parcs temàtics s'han fet per als tipus que no tenen temps els dies de cada dia de parar-se a contemplar una posta de sol, o escoltar el cant dels ocells, o parar atenció a un immigrant carregat de fantàstiques i inversemblants històries dignes d'un guió cinematogràfic. En definitiva, tots aquells que se'ls escapa la vida perquè passen massa ràpid o no encerten a freqüentar els llocs veritables de la vida. Per a ells, una recreació virtual de la història, de la cultura, dels espais del planeta, sempre és una invitació a repensar la pròpia existència, malauradament, però, sense possibilitat d'interactuar per falta de connexió amb la realitat. L'alternativa és trencar el motlle compartimentat de les relacions temàtiques i fruit cada dia sense haver de pagar entrada.

S. Clarós

Locales i Fuerzas Industriales SA

L'obertura del carrer Llacuna afecta les naus industrials i l'Ateneu Colon.

Amb un capital d'un milió de pessetes, el desembre de 1926, es va constituir l'empresa Locales i Fuerzas Industriales, SA, ubicada en un recinte comprès per velles fàbriques que antigament havien servit per a la fabricació de teixits, entre el carrer de Pere IV i la Rambla del Poblenou. Aquesta empresa, que tenia l'entrada al carrer Llacuna, número 80, tocant a l'ateneu Colon, es dedicava al lloguer de naus industrials i a revendre l'energia elèctrica que comprava a l'engròs. La família Ribera, que tenien la fàbrica Metales i Plateria Ribera al davant mateix, va adquirir Locales y Fuerzas Industriales (LYFISA) durant els anys 70 i era propietària també del conjunt anomenat "la Granota", amb entrada també pel carrer de Pere IV, per un passatge que portava aquest nom. Va ser en aquell moment que Encarna Gallego i el seu marit Feliciano, arribats d'Extremadura 15 anys abans, es van fer càrrec de la porteria del recinte industrial. Amb el temps, diu Feliciano, han passat per aquelles naus indústries de tota mena, des d'arts gràfiques i fusters fins al tèxtil com Rua y Campo, que treballava per a la indústria de l'automòbil, o José Prado i el seu fill, que feien cromats i banys electrolítics, o els Germans Bru, cardatge i soldadura, o Ferrando, afilador de serres... També la ferreteria Coral, del carrer Pere IV, hi tenia activitats diverses.

Actualment, LYFISA és una immobiliària de les germanes Vallvé i Ribera, les quals van enderrocar, fa pocs anys, una de les naus més boniques del segle XIX, amb entrada des de la Rambla del Poblenou, per construir un edifici d'habitatges, on actualment hi ha el supermercat Mercadona. La resta de la finca, d'uns 5.000 metres quadrats de superfície, qualificada com a 22@, està destinada a equipament escolar. En aquests moments, el complex de Locales y Fuerzas Industriales, SA ja està buit i sense activitat mentre espera que la propera obertura del carrer Llacuna transformi definitivament el vell entorn fabril. Després de 26 anys enmig de la bullícia industrial hem de marxar, diu amb desànim Feliciano, no gaire satisfet per la seva dissort. La Comissió de Defensa del Patrimoni Industrial de l'Associació de Veïns i Veïnes reclama el manteniment de la memòria del que va ser un dels recintes més emblemàtics de la Rambla del Poblenou. L'entitat ha proposat conservar les dues naus més representatives, així com la xemeneia i el passatge interior, que podrien convertir-se en la futura escola prevista pel Pla d'Equipaments del Poblenou en aquella zona.

Ja han començat les obres del pla d'infraestructures al carrer de Llacuna

Comissió de Defensa del Patrimoni Industrial de l'AVPN

Propera entrega de 30 habitatges protegits al barri de Poblenou.

UN PROJECTE DE QUALITAT I FET REALITAT AMB EL VOSTRE SUPORT.

Un proverbi per a Barcelona (carta oberta a l'alcalde)

Recordant un savi proverbi xinès, i amb permís per a una lliure transposició a la nostra realitat municipal, m'atreveixo a plantejar la dita següent: Si preveus per a un any, requalifica un solar per especular. Si has previst per a deu anys, fes un Fòrum que justifiqui la construcció d'hotels i de grans infraestructures per al turisme, una indústria amb present encara que de futur incert. Fes discursos urbanístics que es justifiquin amb la signatura d'arquitectes de prestigi internacional. Converteix les perifèries oblidades i degradades en guetos de nova centralitat abocats a una futura i previsible decadència cívica. Vesteix un

Urbanització Fòrum

urbanisme foradimensionat i espectacular, encara que insostenible per manca de connexió amb les necessitats quotidianes. Fes concessions al capital vingui d'on vingui i il·lusiona la ciutadania amb un projecte de futur proper, amb data de caducitat.

Però si la teva previsió és per a cent anys, confia en la ciutadania i inverteix en cultura. Aixeca el llistó cívic apostant pels barris i per la seva gent. Prioritza els equipaments socials, i el transport públic, amb la mirada posada en un model de ciutat complexa i diversa, amb teixit productiu, i mantenint els signes d'identitat i el patrimoni històric. No busquis la glòria ni el reconeixement mundial entre els actius principals, sinó la capacitat d'integració i la convivència. No miris la capital sinó el país.

Amb proverbi o sense, aquesta és ara la qüestió de Barcelona: la planificació de l'executiu de Joan Clos és poc ambiciosa, puix que no ha estat capaç de mirar gaire més enllà del curt termini amb què mesura els seus rèdits electorals. Així, en els darrers anys, ha fet aquesta Barcelona convulsa i contradictòria. Gran per a la galeria i petita per al dia a dia. Però el pitjor és que les polítiques enfocades a curt termini acaben hipotecant el futur. Juntament amb bons plans urbanístics com el 22@, i no

gaire lluny d'aquest, s'hi han fet banalitats especulatives de l'alçada d'un campanar com Diagonal Mar, o com determinades obres del Fòrum, o una nova Diagonal carregada de clarobscur. Clos ha impulsat, a més, bona part dels seus projectes sense comptar amb la ciutadania, cosa que l'ha obligat a fer importants rectificacions a mig camí, que han fet bona la crítica d'aquells que pensen que es va a la deriva. La qüestió que li falla a aquest executiu és el projecte i també el subjecte, és a dir, quina ciutat es fa i per a qui. Molta gent que l'ha votat no se sent representada per un alcalde petitburgès i d'aparador, incapaç de transmetre res, per més empatx mediàtic que se li vulgui programar.

Cal doncs un recanvi, tal com reclamen els més atrevits entre els socis de partit i de govern. Aquest alcalde ha demostrat que una marca, la (B) de Barcelona, no ven si al darrera no hi ha una ciutadania que se la cregui. I per això cal un projecte de ciutat més sòlid, no basat en la capacitat d'impressionar sinó en la capacitat de ser. Prengui'n bona nota senyor alcalde, la ciutat ve de lluny i va encara molt més enllà, malgrat que alguns s'ho vulguin menjar tot i en solitari.

Salvador Clarós

panoràmica de Diagonal Mar des del campanar del Sgat. Cor.

Noves empreses al barri

Ja són unes quantes les empreses que, aprofitant l'impuls del districte econòmic 22@, han optat per establir-se al Poblenou. Encara que l'arribada d'indústries s'està fent a un ritme més lent del que molts esperaven i voldrien, les noves implantacions industrials ja són una realitat i, en algun cas, es fa del tot evident perquè han volgut presentar-se a la gent barri que ara les acull.

És el cas de l'empresa Ecotècnia, que dissenya i gestiona parcs edílics i generadors fotovoltaics. El mes de maig passat, Ecotècnia va fer una jornada de portes obertes per ensenyar al veïnat la seva nova seu en el rehabilitat edifici de l'antiga Metales i Plateria Ribera. Aquesta empresa, que pertany al grup cooperatiu Mondragón, ja fa anys que s'ha integrat al Poblenou, com demostra el fet que alguns dels seus empleats hi viuen, i altres són clients de les botigues del barri. Una altra empresa, Aigües de Barcelona, va optar pel Poblenou fa temps, i va traslladar al carrer Pallars la seva segona seu barcelonina. Ara, ha decidit també portar al Poblenou altres empreses del grup industrial a l'emblemàtica i singular torre AGBAR, concebuda com a seu corporativa pel conegut arquitecte Jean Nouvell. El grup Aigües de Barcelona també s'ha fet conèixer al barri a través d'un programa demostratiu de la nova seu de les Glòries, adreçat als agents socials i veïnals.

El mes de juliol, T-Systems, empresa de serveis informàtics, del grup Deutsche Bank, va inaugurar un edifici situat entre els carrers de ciutat de Granada i Sancho d'Àvila, on treballen un miler d'empleats. L'empresa també ha volgut presen-

tar les seves noves instal·lacions mitjançant l'organització d'uns sopars amb entitats i agents culturals del barri.

L'esforç que fan algunes empreses per donar-se a conèixer al veïnat és un gest de complicitat amb la ciutadania, que reforça una de les principals apostes del pla 22@: "un barri per viure, treballar i aprendre". Precisament és la combinació de la residència, el lloc de treball i la cultura el que revaloritza l'espai urbà i n'augmenta la qualitat per viure-hi.

La responsabilitat social que avui exigeixen els ciutadans al món empresarial passa també, a més del compromís ètic, per la implicació de les empreses en el teixit urbà on desenvolupen les seves activitats. La capacitat vital i creativa del barri depèn no de la coincidència de les diverses activitats en un mateix territori, sinó de la interacció entre elles, és a dir, de la capacitat que tinguin els diferents agents per cooperar amb l'objectiu de crear un entorn de progrés i benefici mutu.

Redacció

Torre Agbar en construcció

ECOTÈCNIA s.coop.c.l.
Roc Boronat 78
08005 Barcelona
Tel: 932 257 600
www.ecotecnia.com

A ECOTÈCNIA us assessorem, fem el projecte, realitzem la instal·lació, tramitem tant els ajuts com la legalització i us proposem el manteniment posterior de:

- **plantes fotovoltaïques** per produir energia elèctrica convencional, neta i sostenible i vendre-la a un preu bonificat a la companyia elèctrica. Es poden instal·lar en terrasses, teulades, terranys, etc.
- **sistemes autònoms híbrids** d'electrificació rural per a emplaçaments aïllats de la xarxa elèctrica, tot combinant l'energia solar, la petita eòlica i els grups dièsel. Tenen aplicació a granges, cases de turisme rural, albergs o refugis, entre altres.

Les vibracions de la L4 del metro, principi del final

Qualsevol persona que hagi viscut al carrer Pujades sap dels efectes de la línia 4 del metro en la seva vida i la de les seves famílies. Pocs s'imaginaven que la tenaç i alhora obligada lluita d'una comunitat veïnal per evitar l'enfonsament de les seves vivendes podria forçar finalment l'administració, en altres moments tan sorda a aquesta problemàtica, a posar fi al terratrèmol constant que envaïa les seves vides.

UN PROBLEMA ESTRUCTURAL

Des del mateix moment que es va inaugurar la línia 4 del metro, ara fa uns 25 anys, els veïns del carrer Pujades han suportat permanentment molèsties per les vibracions que produeix el pas de trens pel túnel que passa sota dels seus habitatges a escassament 6 metres de la superfície. Aquesta ha estat una condemna que, si bé al principi es podia veure compensada pel fet de tenir metro al barri, ha acabat desesperant moltes famílies, que veuen com cada tres minuts el món tremola sota els seus peus, en la dringadissa de mobiliari de finestres i atuells.

A les molèsties, ara s'hi ha afegit el deteriorament d'alguns edificis que comencen a mostrar importants esquerdes que afecten fins als murs de càrrega. Hi ha qui relaciona els danys en els edificis amb una conjunció de causes diverses com ara la naturalesa del subsòl del Poblenou format per materials d'aportació, l'altura en algunes zones de la capa freàtica i l'efecte lent però persistent de les vibracions. És el cas d'una comunitat veïnal del carrer Pujades, que ha vist com s'ensorrava la plataforma d'assentament de l'edifici fins a 3 centímetres, cosa que ha provocat el trencament d'envans i arquetes de connexió de desguassos. Els veïns expliquen que el fenomen vibratori contribueix a la constant compactació del sòl per sota dels edificis, fet que es veu potenciat per l'important dinamisme de la capa freàtica d'aquesta zona, cosa que explicaria el moviment descendent experimentat per aquesta finca. La comunitat s'ha gastat una milionada en obres de micropilotatge per subjectar la llosa d'assentament.

A LA RECERCA DE SOLUCIONS

La comissió d'afectats i l'AVPN es van adreçar per carta a l'alcalde i al regidor de districte; als consellers d'obres públiques i de medi ambient; als directors de TMB, del Metro, de l'ATM, de Ports i Transports de la Generalitat, entre d'altres... per reclamar una solució al problema de les vibracions. Sense haver transcorregut un mes, el conseller d'Obres Públiques i Política Territorial delegava al seu director general de Transports, Jordi Julià, la recerca d'una solució. Metro va encarregar un estudi a la càtedra de mecànica de la UPC, una setmana més tard, enginyers de metro anaven a visitar el metro de Londres per conèixer un innovador sistema d'assentament de la via capaç d'absorbir vibracions. Posteriorment, Julià ja encarregava el projecte per afrontar les reparacions a tot el túnel del carrer Pujades i ho comunicava a la comissió de veïns, en resposta al requeriment plantejat.

Estació del Poblenou de la línia 4

LES VIBRACIONS, UN ENEMIC INVISIBLE

Des del Dep. de Ports i Transports de la Generalitat es diu que s'han detectat trencaments en les juntes de pantalla de la caixa de formigó del túnel. Cal preguntar-se si aquest defecte estructural podria explicar la desaparició de sorra del subsòl i l'enfonsament dels edificis. Aquest departament, que es basa en les conclusions d'un estudi de vibració encarregat per Ferrocarril Metropolità al laboratori de vibracions del Dep. d'Enginyeria Mecànica de la UPC, dirigit per Salvador Cardona Foix, assegura, però, que les vibracions procedents del pas de trens, per la seva intensitat i espectre, no afecten l'estructura dels edificis. L'estudi, realitzat a mitjans del mes de juliol, revela que els nivells de vibració detectats superen en alguns casos el màxim admès per la normativa vigent. Jordi Julià, director general de Ports i Transports, conclou que hi ha un problema i que, independentment de la seva magnitud, s'assumeixen les reparacions que siguin necessàries perquè el pas del metro sigui imperceptible per a la població que viu al carrer Pujades entre l'avinguda Bogatell i Selva de Mar.

La Direcció General de Ports i Transports de la Generalitat, organisme que depèn de la Conselleria de Política Territorial i Obres Públiques, ha reaccionat amb celeritat a les interpellacions de la comissió de veïns afectats i de l'Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou. Després del revelador informe sobre els nivells de vibració, el director general, Jordi Julià, ha encarregat un projecte per valor de 108.000 €, segons va explicar personalment a la representació veïnal, per reparar les juntes de pantalla del túnel, substituint completament la via, les subjeccions i el balast per un nou sistema de via suspesa que permetrà l'absorció de l'energia vibratòria; d'aquesta manera s'evitaria que les vibracions es propaguin fins als habitatges de la zona. Les obres podrien començar abans de l'estiu del 2005, amb un cost estimat pròxim als 5,4 milions d'euros, gairebé 900 milions de pessetes.

redacció

Habitatges de protecció oficial al 22@

Ja està en marxa la primera de les promocions d'habitatge de protecció al districte 22@. La cooperativa Prohabitat construirà 70 pisos al carrer Cristòfol de Moure i Josep Pla

El dia 15 de juliol va tenir lloc l'assemblea informativa de la primera promoció dels pisos de protecció oficial del 22@, que es construiran entre els carrers Josep Pla i Cristòfol de Moure, adjudicada a les cooperatives veïnals.

L'especulació del sòl ha encarat els pisos de tal manera que ha convertit el que hauria de ser el dret a un habitatge digne en un luxe inabastable per a la majoria de ciutadans. Aquesta situació, que expulsa dels seus barris sobretot els joves, ha mobilitzat l'opinió pública per exigir una intervenció en les polítiques d'habitatge.

La Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona ha pactat amb les cooperatives veïnals la reserva del 50% dels pisos del 22@ per als veïns del barri del Poblenou. La promoció de Cristòfol de Moura constarà de 70 pisos, 46 dels quals han estat adjudicats a la cooperativa Prohabitat, que els ha atorgat seguint els criteris pactats amb la Favb. Els 24 restants se'ls reserva l'Ajuntament per destinar en règim de lloguer.

Tal com s'havia acordat, del sorteig davant notari en va sortir l'ordre de preinscrits, a partir del qual s'ha configurat la llista definitiva que inclou: un veí del Poblenou/un veí d'un altre barri.

En l'assemblea, els tècnics i el president de la Cooperativa van exposar el projecte, els seus costos i els terminis d'execució previstos. A partir d'aquí, 23 veïns del Poblenou han començat a bastir il·lusions sobre el que serà la seva nova casa.

Aquest és el primer resultat de la lluita per un habitatge digne al Poblenou, però no hem d'oblidar que són 770 els que resten a la llista, pendents d'aconseguir-ho.

Recordem: Tots els pisos del 22@ seran de protecció oficial i volem que aquesta vegada es tingui en compte el barri.

pel dret a l'habitatge 2

Comissió pel Dret a l'Habitatge del Poblenou

FUNDACIÓ PER A LA PROMOCIÓ DE LES CIÈNCIES DE LA SALUT I LA VIDA

FUNDACIÓ SENSE ÀNIM DE LUCRE, DE CARÀCTER BENÈFIC-ASSISTENCIAL CONSTITUÏDA L'ANY 1994.

Serveis que ofereix l'equip multidisciplinari de la Fundació:

• ÀREA FORMATIVA:

- Formació continuada i postgrau per a professionals de "Ciències de la Salut" (reconeguda per la Generalitat de Catalunya - Institut d'Estudis de la Salut)
- Formació dirigida a l'autoconeixement i maduració personal.

MATRÍCULA OBERTA

• ÀREA CLÍNICA:

- Suport i ajuda en el tractament del càncer i altres malalties greus.
- Autoconeixement i maduració personal.
- Acompanyament i elaboració de processos de pèrdua, dol i mort.

• CONSULTA CLÍNICA D'ACOMPANYAMENT, SUPORT I AJUT EN SITUACIONS DE CRISI DE VIDA

- TRACTAMENTS PSICOLÒGICS I PSICOTERAPÈUTICS
- PROGRAMES D'INTERVENCIÓ EDUCATIVA
- SOFROLOGIA CLÍNICA, INDIVIDUAL I DE GRUP
- MASSATGE TERAPÈUTIC

INFORMACIÓ I INSCRIPCIONS

c. Ramon Turró, 41 08005 Barcelona - tel. 93 300 39 75 - fax 93 300 44 70 - email fundaciomdomo@fdomo.org

Nusha

En Nusha és indi i va ser un dels protagonistes de la vaga de fam al Sagrat Cor. Era dels més joves, i ens refiàvem d'ell perquè ens fes de traductor amb els seus companys, quan el desconeixement de la llengua ens impedia comunicar-nos-hi. En Nusha va viure en el pis que la Xarxa Solidària del Poblenou els va oferir perquè poguessin iniciar una nova vida al barri. Durant aquest temps, ha regularitzat la seva situació, ha aconseguit feina, comparteix pis amb l'Azhah, parla castellà i entén i comença a parlar català.

Poble Nou.- Hola Nusha. Voldríem que ens diguessis on vas néixer i ens expliquessis coses del teu país.

Nusha.- Nací en Tirur, estado de Kerala. Este estado se encuentra en la parte suroeste de la India; linda con el mar Árabe y un poco con el Océano Índico.

La India tiene 100 millones de habitantes. Es el segundo país más poblado del mundo y su lengua oficial es el hindú. Es una democracia desde que en 1947 consiguió la independencia.

Los estados se han formado a partir de las lenguas que hablan sus habitantes. Conviven tres religiones, en armonía y sin especiales dificultades: la hinduista, la cristiana y la musulmana. Tienen el mismo número de fieles, aproximadamente.

Consta de treinta estados, con lengua propia en su mayoría. En la parte norte se habla principalmente hindú pero, en la parte sur, el hindú es casi desconocido.

El hindú y el urdú tienen en común la construcción de las frases y un 85% de palabras. La escritura es diferente. El urdú tiene su origen en dinastías musulmanas y tiene palabras farsi y árabes; el hindú tiene más palabras que proceden del sánscrito.

PN.- Com és la vida a Tirur?

N.- Kerala es un estado muy pequeño, si lo comparamos con los otros estados de la India. Es muy verde y frondoso, y hace mucho calor.

Es el único con un índice de alfabetización del 95%. Hay mucho interés por aprender, a fin de conocer otras personas y otros lugares. Es uno de los pocos estados en que podemos encontrar clase media; en la India se dan muchas desigualdades.

Kerala significa tierra de los cocos, y son una de sus principales riquezas; también se cultivan especias y tabaco de mascar; hay árboles de los que se extrae goma. Hay poca industria.

Hay poco trabajo y mucho tiempo libre. La principal riqueza de Kerala es su gente, que está muy solicitada por su alto nivel de formación (hay muchos informáticos). Existe mucha tradición de emigrar, sobretudo a los países árabes. Todos mandamos dinero a la familia.

En la India hay mucha corrupción y si se quiere conseguir un empleo hay que comprarlo y tener influencias. Esto pasa sobretudo en el sector público, pero también en el privado.

PN.- Nusha ens has dit que tens 27 anys i fa temps que has marxat de Tirur. Com ha estat la teva vida i què t'ha portat fins aquí?

N.- Mis padres se separaron cuando yo tenía un año de edad. Mi padre se volvió a casar y tuvo dos hijos. Mi madre enfermó y yo me quedé con ella en casa de mis abuelos.

Mi abuela se hizo cargo de mí y tuve una infancia apacible. Vivíamos a 4 km. de Tirur, en una casa de tres plantas con muchas habitaciones. Pasé los primeros años jugando con mis tías, que eran casi de mi misma edad.

Mi abuelo era una persona adinerada y tuve una buena educación. Me acompañaban en coche a la escuela, hasta que tuve edad suficiente para ir en transporte escolar. Estudié Bachillerato y pasé a Ciencias Naturales porque quería ser médico. Tuve que dejarlo porque después de la boda de mi tío, mi abuelo se arruinó. Me diplomé en turismo, con contabilidad, pero al tratarse de una escuela privada, no he podido convalidar los estudios.

PN.- Que et va empènyer a marxar de Tirur?

N.- Si bien el Islam permite la separación de las mujeres, en la cultura hindú éstas no son bien vistas y cambia su situación y la de sus hijos. En la India el principal heredero es el hijo varón y, al casarse mi tío y trasladarse con su mujer a la casa de los abuelos, mi estancia en la familia se hizo difícil. Me recriminaban que viviera con ellos y por dos veces me echaron de la casa.

Yo trabajaba como profesor de inglés, pero no tenía dinero para marcharme.

Mi abuelo me ayudó un poco con una parte de la herencia y mis tías me autorizaron a vender algunas de las joyas del ajuar de mi madre (estas joyas no se venden nunca, van pasando en herencia a las mujeres de la familia).

PN.- On vas anar primer?

N.- Llegué a París con visado de estudiante; cuando presenté los documentos me comunicaron que debía convalidarlos. El correo los extravió y no pude matricularme. Encontré trabajo en hostelería. La dueña del restaurante me ofreció, además, cuidar de su hijo de dos años a cambio de un suplemento económico y vivienda. Fue una etapa corta pero buena. Pude dejar el piso que compartía y, a pesar de mi situación irregular, ganaba un buen sueldo libre de gastos.

Un desfallo del contable dejó el negocio en la ruina, a mí sin trabajo y viviendo del dinero que había ahorrado.

PN.- Com vas arribar al Poblenou?

N.- Para viajar a Barcelona tuve que acudir a la mafia. Me cobraron 2.000 dólares por el viaje, asegurándome trabajo y la estancia pagada hasta que me pudiera incorporar. Fue una estafa, ni me protegió del revisor ni pude contar con el alojamiento que me había prometido. A los pocos días me encontré durmiendo en la calle (era verano), y compartiendo piso algún que otro día con compatriotas que iba conociendo. El paso siguiente ya fue el encierro, la huelga de hambre en el Sagrat Cor y el resto ya lo sabes...

PN.- Com valors la teva situació actual?

N.- Comparto piso con Afzhal, que es un buen amigo, y en el barrio hay mucha gente que me conoce. Para mí es muy importante vivir en Poblenou, ir por la calle que la gente me salude y pueda hablar con ellos.

Estoy muy a gusto en el trabajo. Es una librería especializada en viajes y yo estoy en el almacén. Mis compañeros me hablan catalán y poco a poco lo voy aprendiendo. También trabajo algunas horas en Telepizza.

PN.- Quins projectes tens de futur?

N.- Quisiera traer a mi madre para que la viera un médico y me dijera si su enfermedad tiene remedio. No para quedarse, porque la vida aquí es muy distinta y no se adaptaría. También estoy ahorrando para casarme el próximo año.

PN.- Com t'ho has fet per trobar nòvia a tants Km de distància?

N.- En mi país las bodas las preparan los padres, pero Samira es una amiga de mi prima que conocí la última vez que fui a Timur. Nos gustamos y nos hemos seguido comunicando por internet. Lo hemos hecho sin que sus padres lo supieran y con la complicidad de mi prima.

Estoy muy enamorado y mi abuela ha accedido a pedir su mano. Lo hará siguiendo la tradición y sin decir a sus padres que nosotros ya somos novios, caso contrario, no darían su autorización.

El próximo verano quisiera casarme, y traerla al Poblenou para vivir con ella en cuanto sea posible.

Montse Milà

Pous del món

Una proposta imaginativa vol donar contingut cívic al futur parc central del Poblenou. L'Associació de Veïns planteja un repte intercultural: Pous del món.

Parc central

El somni:

Farem un pou molt i molt profund. Primer trobarem aigua, després, roques, i ni les pedres incandescentes del centre de la Terra ens impediran trobar el tresor que busquem: uns homes i dones que des de l'altre punta del món també han tingut la mateixa idea de fer un pou igual que el nostre... Serà irresistible mirar pel pou que travessarà la Terra. El pou, com la mirada, va en línia recta, que és la distància més curta entre dos punts. El pou és la distància més curta entre dos continents. Ens abocarem per mirar el fons i veurem altres persones que treuen el cap per l'altra banda. Alhora, ens adonarem que ells també ens veuen a nosaltres. Uns, per timidesa, amagarem el cap de seguida; d'altres amb més confiança faran gestos, immediatament notarem que els gestos són salutacions, les salutacions es transformaran en presentacions, l'eco portarà paraules estranyes, que tot seguit endevinarem que són els seus noms. Algú cantarà una cançó. Els més habituals s'arribaran a conèixer, aquest és el meu nét i jo em dic... I si en aquell moment ningú treu el cap per l'altre costat, veurem el seu cel, els seus núvols i, amb una mica de sort, el pas d'un ocell exòtic...

Ens relacionarem amb la gent que és a l'altra punta del món a través d'un element gens estrany, el pou. El pou forma part íntima del nostre paisatge de país i, alhora també, forma part estretament integrada en la història de totes les civilitzacions. La relació directa a través d'un element arquitectònic tan comú, sense prémer cap botó, sense tocar cap aparell, només abocant-te, talla prejudicis i apropa la gent i les cultures.

Si quan un es passeja pel camp i veu un pou li és molt difícil reprimir-se la temptació de mirar al seu interior, quina atracció més irrefragable li farà un pou, a través del qual veurà l'altre costat de la Terra. Sens dubte, aquest pou donarà vida al parc. Una vida màgica, perquè si quan mires a l'aigua d'un pou, veus el teu reflex, en el pou del món veuràs la cara de l'altre, però no només això, tindràs consciència que ell també t'està mirant a tu i, per uns

moments, ell estarà en el teu lloc i tu seràs el reflex d'ell... Viurem l'emoió de mirar-nos cara a cara amb una persona tan llunyana i que alhora és el teu reflex. Mmm!

També visitaran el pou escoles que, després, parlaran a classe de geologia, de les capes de la Terra, dels continents, de l'esfera terrestre, de la diferència horària, dels climes, de la diversitat cultural... i de les noves tecnologies de la comunicació. Perquè, com deu suposar, aquests pous seran virtuals: en una pantalla situada al fons del pou sortirà el que una càmera enregistra, en el mateix moment, des del fons de l'altre pou i viceversa, imatge i so a l'instant, servides a través d'Internet. Però, hi haurà aspectes fonamentals que allunyan els pous de les joguines tecnològiques, com l'absència de botons, la permanència contínua sense interrupcions, dia, nit, anys... Els pous podran funcionar de manera autònoma, estaran protegits adequadament i no caldrà la supervisió constant de ningú. Només uns controls periòdics de manteniment sobre l'equip informàtic i de recollida de la brossa acumulada en els contenidors interns.

El parc central és prou gran per fer quatre pous. Cada un hauria d'acabar en un pou situat en cada continent, en una plaça pública d'un poble o ciutat petita, en què hi hagués una forta vida comunitària estable que donés garanties del seu manteniment (Soweto, Chiapas, Mongòlia...). És clar, que hi haurà sempre diferència horària, però això és educatiu. És més, els pous disposaran d'uns focus interiors que il·luminaran cap enfora les cares per compensar el contrallum enregistrat per les càmeres, que estaran dirigides cap al cel durant el dia. I, també, per poder captar les imatges durant la nit. Simbòlicament, un pou que treu llum és un senyal inequívoc del tresor que té a dins. Si mirem endins de la Terra, en el nostre interior, veurem que tots i totes som iguals.

Joan M Soler

III Festival d'Arts Escèniques del Poblenou

III Festival de tardor escena Poblenou

- Durant el cap de setmana del 15, 16 i 17 d'octubre del 2004, els espais més emblemàtics del barri barceloní del Poblenou acolliran la tercera edició del Festival d'Arts Escèniques del Poblenou.
- Un total de setze companyies d'àmbit nacional i internacional ompliran places i carrers com la Rambla del Poblenou, la plaça Can Felipa, la plaça Prim i els teatres del Centre Cívic de Can Felipa, el Centre Moral i Cultural i el Casino de l'Aliança.
- En tots els espais la gratuïtat es manté com a filosofia bàsica del Festival; el fet que tots els espectacles siguin gratuïts i alguns d'ells a l'aire lliure

permet connectar amb un públic molt ampli, fins i tot amb el que freqüenta poc o gens els escenaris.

- Serà la tercera i molt interessant edició d'aquest Festival que abraça les arts més avantguardistes com el clown, el circ, la dansa, performances, música, teatre de carrer i teatre d'objectes.
- El Festival està organitzat per: l'associació la Lluna, Centre Cívic Can Felipa, Centre Moral i Cultural i Casino de l'Aliança.
- Amb la direcció artística de: Sergi Estebanell i Ada Vilaró.
Producció: Itziar Etxarri
I amb el suport d' ICUB, districte Sant Martí, Pla Jove i comerços i entitats del barri.

ENTRADA GRATUÏTA A TOTS ELS ESPECTACLES

Direcció artística: Ada Vilaró i Sergi Estebanell - **Producció:** Itziar Etxarri. - **Disseny gràfic:** La Cuina Gràfica
Amb la col·laboració de: ICUB, Ajuntament de Barcelona (Districte Sant Martí), Centre Cívic Can Felipa, Casino l'Aliança de Poblenou, Centre Moral i Cultural del Poblenou, Bcn Bona Nit, Associació de Comerciants, El Tio Che, La Caixa, COM Ràdio.
Més informació a: Centre Cívic Can Felipa. Pallars, 277. 08005 Barcelona. 92 266 44 41 web: www.escenapoblenou.com
 e-mail: info@escenapoblenou.com

Dia 18 de setembre, a les 19h. - Plaça Prim

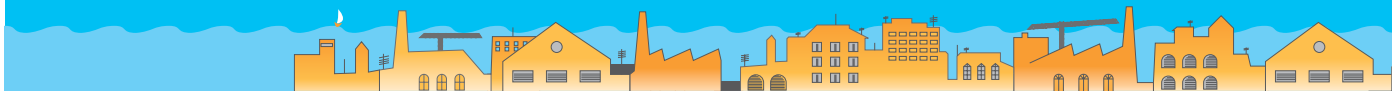
**LES TRADICIONALS HAVANERES DE
L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS
A LA PLACETA DELS PESCADORS**

~ GRUP MARINADA ~

42a edició dels Premis Sant Martí

L'11 de novembre, es farà entrega dels premis Sant Martí en la seva 42 edició. D'encà la seva creació l'any 1963, els premis han reconegut la trajectoria i l'esforç de persones i entitats destacades, esdevenint la màxima distinció cívica del Districte de Sant Martí. Els premis Sant Martí son una prova de la importància i la fermesa del moviment associatiu dels barris del nostre districte.

La presentació de candidatures és de l'1 de setembre fins el 8 d'octubre, a l'oficina d'atenció del ciutadà a la seu del districte.

Com volem ser governats?

Exposició del Macba al Poblenou

¿Com volem ser governats? És una mena d'exposició ampliada que inclou seminaris, conferències, projeccions de pel·lícules..., i que té dos objectius principals: reinventar la presència del museu en un antic barri industrial en vies de transformació, i relacionar la presència del museu amb el que s'ha anomenat la mobilisation citoyenne mondiale, és a dir: la creació d'una opinió pública mundial que reclama una democràcia planetària i la distribució sense exclusions dels béns comuns. Quina funció té l'art en tot això?

El contingut de l'exposició es desplega al voltant de tres temes:

En primer lloc, la modernitat entesa com una categoria que no és exclusivament universal, sinó que també incorpora especificitats o anomalies en la manera en què es produeix arreu del món: la industrialització, la urbanització, la secularització, la individualització, l'administració burocratitzada, etc.

En segon lloc, la immanència neoliberal i el trànsit al postfordisme. ¿Amb quina mena de mentalitats postfordistes ens confrontem a les diferents parts del món? ¿Quines lliçons podem extreure del que és local en un diàleg transnacional? En relació amb aquest tema, és particularment interessant el revival de fenòmens premoderns com el regionalisme radical. Però el focus no són els barris ètnics dins de les metròpolis multiculturals, sinó sobretot les relacions entre diàspores i orígens.

I en tercer lloc, l'estat d'excepció com a regla? La mobilització total de la subjectivitat en el postfordisme o la "subjectivitat posada a treballar", segons Paolo Virno? i el discurs del subjecte radical.

L'exposició *Com volem ser governats?*, que es presenta en diversos espais públics de la zona Poblenou-Besòs, s'articula com un recorregut per la ciutat. Aquest recorregut no només té una dimensió espacial, sinó que també es desenvolupa en el temps. Els diferents espais que acullen l'exposició s'obren i es tanquen successivament com una escenografia en procés de canvi permanent. El transcurs de l'exposició genera un context per a un programa d'activitats públiques (debats i conferències, performances, projeccions) que té lloc tant als espais expositius com en altres llocs de la zona.

Per a més informació:
www.macba.es

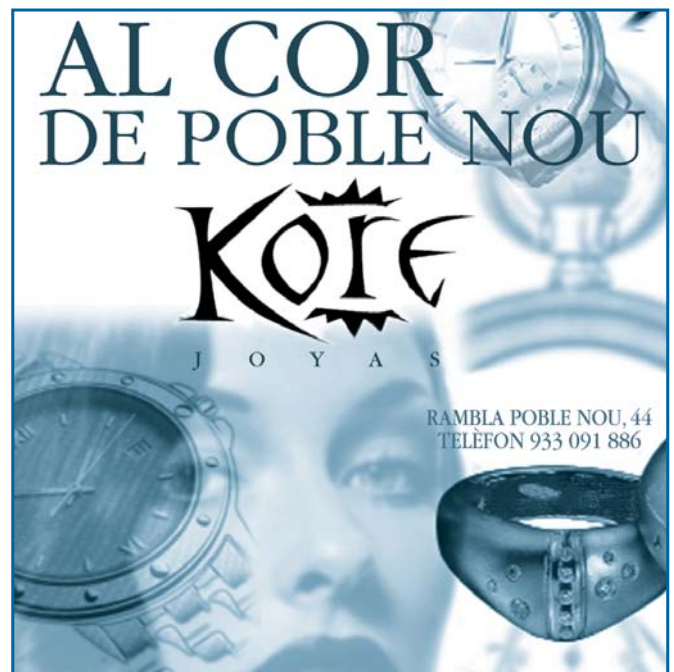

FUNDACIÓ PER A LA
PROMOCIÓ DE LES CIÈNCIES
DE LA SALUT I LA VIDA

MASSATGE TERAPÈUTIC

Si passa per situacions d'estrès o cansament, o senzillament vol tenir cura de la seva salut, utilitzi el massatge com a recurs valuós per optimitzar el seu potencial vital i el seu benestar.

c. Ramon Turró, 41 08005 Barcelona - tel. 93 300 39 75
fax 93 300 44 70 - email fundaciodomodomo.org

LENTES PROGRESIVOS DESDE

59€

unidad

LENTES ORGANICOS MONOFOCALES

ORGÁNICO ENDURECIDO,
RESISTENTE, ESTÉTICO, LIGERO

DESDE 31€

Rango estándar
cil. + - 100 dp. Ref. + - 4 dp.

MONTURA SOL + LENTES DE SOL GRADUADAS

53

50€

,

LENTES
DE SOL
GRADUADAS
DESDE 20€
UNIDAD

Rango estándar
cil. + - 100 dp. Ref. + - 400 dp.

LOS
MEJORES
PRECIOS
EN LAS
MEJORES
MARCAS

EURÓPTICA

P. OLIMPIC.

"EL CENTRE DE LA VILA" SALVADOR ESPRIU, 61

- t. 93 221 93 88

RAMBLA DEL POBLE NOU, 48 - t. 93 300 90 64